

On éreu el 12 de març? Carta oberta al Govern de Catalunya.

Montserrat Falguera – Presidenta de FEATE

Joan Segarra – President de La Confederació

“Ha esclatat la crisi sanitària a les residències de gent gran”. Des que va sorgir aquest titular hem rebut un allau de crítiques que posen èmfasi en una suposada mala praxis dels equips directius, he vist que fiscalia inicia actuacions per depurar responsabilitats i he assistit a una utilització barroera de la política que ens posa en el punt de mira per llençar-se els plats pel cap. Mentrestant, la xifra d'èxits a les residències és esgarrifosa, el gran patiment de les famílies omple l'ambient i el nombre de treballadores afectades pel virus és dels més alts que registra qualsevol altre sector.

Quan es van sentir els primers crits d'ajuda i alerta, on éreu President? Què vàreu fer? Perquè ningú surt a reconèixer que vàreu arribar, vós i tot el Govern, tard?

Sí President, Consellers i Conselleres. Un dia, a començaments d'abril, us vàreu adonar que es tractava d'una crisi sanitària i ens veu canviar de Conselleria. Digueu i reconegueu que tard, sabent com sabíeu que la població més fràgil és i era la gent gran, la que nosaltres atenem als nostres centres. Sabent per les reunions que manteníeu amb el sector que us demanàvem, des del primer dia, que s'afrontés la crisi com el problema sanitari que era.

Parlem de centres que han estat deixats i ignorats durant molts anys del sistema públic sanitari. Ho sabeu, perquè portem anys també parlant de la coordinació socio-sanitària, fent plans que han anat canviant de nom, que han anat canviant de departament, que han anat canviant de responsable i que mai hem vist implantats. Perquè? Doncs pel mateix de sempre: “no hi ha recursos”. És la resposta que hem rebut al llarg de 10 anys. I estem parlant de drets, no de fer un favor a un sector. Estem parlant del dret que té una persona gran, dependent, que viu en una residència, a rebre una atenció sanitària de primer ordre, a ser atès amb dignitat, a ser acompanyat en la seves necessitats com mereix. I d'això el sector social en sabem molt i ho hem demostrat sobradament. Per això rebem el suport de familiars i de l'entorn social.

Males praxis? Potser sí. Però pregunteu-vos el perquè. Qui ha permès que amb la cura de les persones es faci negoci en temps on els recursos eren molt escassos? Qui ha congelat les tarifes des del 2010? No sabíeu que amb pocs recursos no es poden prestar bons serveis? Aquí, tothom no només aquest Govern, sinó tots els grups polítics amb representació parlamentària en teniu responsabilitats.

Des de FEATE (Federació d'Atenció a la Tercera Edat) i La Confederació Empresarial del Tercer Sector Social de Catalunya venim reclamant des de fa molts anys un canvi de sistema. Hem col·laborat en tot allò que ens heu demanat per la real integració i coordinació del sistema sanitari i social en un punt on es evident que aquesta integració/coordinació és imprescindible perquè afecta directament el benestar de les

persones. Les entitats socials hem fet front a la crisi econòmica aportant durant tot aquest temps una orientació centrada en la persona, invertint i cuidant d'un col·lectiu de treballadores sense les condicions laborals que mereixen. Maltractades, si, perquè no reben el reconeixement ni econòmic ni social que pertocaria. Lluitant per aconseguir una infermera per la qual hem de competir amb el poderós sistema de Salut, que els hi pot oferir un sou d'un 33% superior. Un sector Salut probablement també infrafinançat, però amb unes condicions que per a nosaltres són impossibles d'assolir.

I ara, en plena crisi, arribeu tard i permeteu que se'ns tracti com si fóssim culpables. Ara que estem patint i veient com els nostres residents, amb els que hem establert un vincle de família, perquè són també la nostra família, estan morint. Les primeres instruccions rebudes a l'esclatar la crisi de la Covid-19 foren "no deriveu als avis a l'hospital perquè el sistema està col·lapsat", i vàrem trigar setmanes a rebre l'ajut dels primers equips de les Àrees Bàsiques de Salut. Sou conscients que fins fa quatre dies, literalment, no teníem equips de protecció (EPIS)? Sabeu que encara hi ha moltes residències que hores d'ara no han tingut accés a proves massives, tant per residents com per treballadores? I que per tant no han pogut establir plans de sectorització i aïllaments reals i ajustats a la realitat?

És cert, aquesta crisi ens ha superat a tots. És una crisi sanitària i per tant el pes més gran ha recaigut en sanitat i nosaltres som el germà pobre de l'Estat de Benestar. Però des del principi de la crisi hem explicat que hi havia un front social, i ens va costar unes quantes setmanes aconseguir els primers reconeixements a la tasca que s'està realitzant. Encara tenim massa arrelat en el nostre imaginari col·lectiu que el sector social només està per atendre l'exclusió, que també, i no per atendre el benestar de les persones. Totes i tots el podem necessitar. Ens hem omplert la boca del discurs de posar en el centre l'atenció a la persona i hem fallat a les persones.

President, Consellers, Conselleres, quan intervenen parlant de recursos i de l'esforç que hem de fer entre tots per reforçar el sistema de salut i els membres que l'integren, pensen també en nosaltres? Quins recursos destinaran a atendre el desastre econòmic que representa el sobreesforç que estan fent les entitats socials que presten serveis residencials?

Hem vist anunciades les tarifes que pagaran per cada llit d'hospital i centre intermig que s'està ocupant aquests dies. Quan anunciaran amb quins recursos comptarem per pagar les nòmines de la sobre contractació de personal que hem hagut de fer, a contrarellotge i amb immenses dificultats? En el nostre sector cada dia, malauradament, tenim més places lliures. D'on vindran els recursos per atendre el personal i la compra d'EPIS que hem hagut de fer (els que hem tingut sort de trobar-ne al mercat)?

Esperem compromisos sincers. Aquests dies des de La Confederació hem presentat el Pla de mesures urgents per la reactivació econòmica del Tercer Sector Social de Catalunya. 12 mesures concretes que inclouen les necessitats i demandes del sector de

gent gran. Ens teniu aquí, com sempre, per continuar col·laborant i esperem de vosaltres un reconeixement clar vers el tercer sector social, el nostre, vers les professionals que cuidem dia a dia dels vostres pares i mares, avis i àvies, i per construir un sistema que garanteixi de debò una bona atenció que un dia o altre haurem de menester cadascun de nosaltres.